

הכטחה שניתנה לו כשהודיע שיציג עבור שמיר בהתמודדות במרכז. שמיר צריך לאישר את תיק החוק, לתת לרדיו לוי תיק חשוב וגם לנטר את איומו של יצחק מרעי לפרוש עם קבוצתו מהממשלה, אם לוי יקבל את תיק-החוק. עתה, סבור שמיר, הוא פירק את המוקש.

בתחילה תמכו אנשיו של שמיר כמועמדותו לתפקיד יו"ר מחלקת העלייה של חיים אהרון, שגריר ישראל בקולומביה. הוא וכה אפילו בכירי האגודה האישית של שמיר. שליח עלייה מארצות-הברית, משה שכטר, שייצג באופן מאוד חלקי את אנשיו לוי, התייצב מולו.

אחר כך הוחלט בחוגי שמיר להציע את התפקיד לשרון. זה לא היה קל. בכל השבועות הארוכים, שבהם כירכו סביב שרון, הוא לא הראה נכונות לקבל את התפקיד. כולם היללו ושיבחו את המישרה השולית, צבעו את כיסאו של קוטלוביץ, המיסכן שהודח, בצבעים של זהב.

מנהל-לשעבר קוטלוביץ למרות מנחם בגין

לפני חודש בדיוק נשא שגריר ארצות-הברית בישראל, סמואל לואיס, נאום הניגני בוועידה ציונית בבולטימור. לואיס קיבל בהזדמנות זאת פרס על-שם השופט לואי ברנאייס, והעלה על נס את ישראל כנאום נלהב, שלקה בשיטחיות מסוימת, חרף אורכו.

בין השאר שיבח לואיס שורה ארוכה של אישים ישראליים, שתרמו בשנים האחרונות לשלום בין ישראל ושכנותיה.

לואיס לא ספס על אף אחד מהאישים המרכזיים בשנים האלה, וברשימתו הארוכה נכללו גולדה מאיר, יגאל אלון, משה דיין, עזר וייצמן, יצחק רבין, שימעה פרס, אבא אבן, מנחם בגין, ואפילו משה ארנס ויצחק שמיר. בלב בהעדרו — כמו שכותבים עיתונאי ה-ספורט — שר-הביטחון לשעבר, אריאל שרון.

איש לא העלה כדעתו למחות. שמו של שרון באמת מוכפש בארצות-הברית. הכתם שרנב בו אחרי צברה ושאתילא והחלטות (המקילות, אומי נם) של ועדת-כהן בנושא זה, הפכו אותו למצורע פוליטי בעולם ככלל, ובארצות-הברית בפרט.

רק כמה תומכים גלויים ומסודרים של הרב מאיר כהנא בברוקלין וכמה אלפי יורדים סטריזטיים תומכים בשרון.

לפני חודשים אחדים ערך הוועד היהודי האמריקאי סקר פופולארי של שישע אישים ישראליים בקרב יהדות ארצות-הברית. כציבור הרחב וכה אבא אבן ב-72 אחוזים, יצחק רבין ב-41, יצחק נבון ב-36, שימעה פרס ב-31, מנחם בגין ב-31, ואילו אריאל שרון קיבל 5 אחוזים בלבד.

מצבו של שרון בקרב המנייהגות היהודית הרבה יותר גרוע. המנהיגים העניקו לאבא אבן 72 נקודות זכות, למנחם בגין רק 6 נקודות, ואילו שרון זכה ל-39 נקודות חובה — מינום שלושים ותשע!

אין כל ספק באותנטיות של הסקר הזה, וכל מי שביקר בשנים האחרונות בארצות-הברית נוכח לדעת ששרון הוא האדם האחרון בישראל כולה המסוגל לשמש גשר בין המדינה היהודית והגולה.

חינוך של רחמים

שרון עצמו מבין יפה את מצבו, ודווקא המיכשולים האלה מדרגים אותו לכפות את עצמו, ויהימה. מחלקת העלייה מעניינת אותו כקליפת השום. תפקידה בקליטה הוא שולי, והסיכויים שלה, "לעורר עלייה" כתנאים הקיימים בישראל הם ועומים מאוד.

בחירת קליינר. אך ברגע שקליינר הבין כי שמיר תומך בשרון, הוא החליט לוותר. מה גם, שבמחשבה שנייה הוא העריף את הפעילות הפרלמנטרית על פני עסקנות ציונית. ובעיקר חששו אנשי לוי שאם שרון יפסיד בהצבעה, הוא עלול לפרוש מהממשלה ולהתייצב

במחלקה עצמה אין תולים בו תיקנות יתרות. המנכ"ל, יהודה דומיניץ, הוא איש מיקצוע ומפד"לניק מתון, שסבל דיו מהשתוללותו של רפאל קוטלוביץ המודה. **רבים מאנשי המחלקה הם חברי מפלגת-העבודה, כמו המנהל הצעיר של האגף לתנועת העלייה, יוחנן (דאן) סימון, ממנהיגי הנוער הציוני סוציאליסטי בצרפת, הרואים באיש כמו שרון חרפה לא רק לישראל, אלא ליהדות.**

הדיבורים על הבוררות שיגרום ליהודי אמריקה או אירופה לעלות לישראל מעוררים חיוך של רחמים במחלקת-העלייה. שרון הוא האיש האחרון שיעלה יהודים. עצם נוכחותו מהווה גורם מרתיע עבור רובדובים.

לואיס בנאום נלהב

אין לשרון שום דרך לנקות את עצמו מכתם לבנו, טוענים במחלקת העלייה, רגשאי יחסי ישראלית-סוציאלית, אינו צריך להיות קורבן לשאר סורת האישיות שלו.

בסוכנות ובהסתדרות הציונית מת' ייחסים למועמדות הואת בבעתה של ממש. יו"ר הסוכנות, אריה רולצ'ין, חזר בשחה טלפונית עם העולם הזה על עמדתו: שרון איננו מתאים, וחבר הנאמנים של הסוכנות לא יאשר את מועמדותו.

אפילו נציגי חרות בהנהלה מבינים ששרון יגרום רק נזק, גם להם אישית. אבל הם חייבים, כמונו, לגלות סר לידאריות.

פיצוי בדרך הקלה

ה דיון בחבר הנאמנים של הסוכנות יתקיים רק לקראת סוף

בגוש עם התחיה. עתה נפתח הדרך לשינויים שאותם מקווה להשיג שמיר. המשמה הנוערת היא בחירת יו"ר המוכירות, בסוף החודש. שרון יצא מהמישחק. רוני מילוא יוכה, כנראה, בתפקיד, ויחזק את מחנה שמיר, לוי לעומת זאת, יקבל תיק ממשלתי בכיר,

פכרואר. בינתיים מבקש שרון להיבחר כחבר הנהלה הציונית במקום רפאל קוטלוביץ, אף הוא איש חרות. גם "מישאלה צנועה" זאת נתקלת במיכשולים כבדים.

יחיאל לקט, יו"ר תנועת העבודה

שרון כקליפת השום

הציונית (מפלגת העבודה בהסתדרות הציונית), נחוש החלטה למנוע את בחירתו של שרון להנהלה, הוא, מפ"ם וארצנו (היהודים הרפורמיים) חולשים על 32 צירים בוועד הפועל. די ב-20 מהם כדי לכפות בחירות חשאיות. כמיקרה כזה יצביעו כמעט כל צירי הקונפדראציה הציונית המאוחדת — גוף בלתי מפלגתי, פיקטיבי בחלקו, שבו יש להדסה יותר ממחצית הייצוג — נגד שרון. המדובר ב-22 חברים שאין להם מיפלגה-אחות בישראל והנהגים, באורח רישמי, מחופש הצ'כה.

גם בגוש הליכוד, המונה 36 חברים, יהיו רבים שיצביעו נגד שרון, כתובם כמעט כל הליברלים (בהסתדרות הציונית יש לקבוצת דרור זייגרמן ויצחק ברמן יותר כוח מאשר בכנסת), ואולי גם כמה חרותניים העויינים את המועמד — ויש הרבה כאלה.

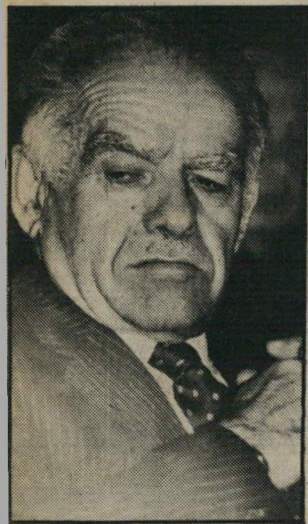
חבר הנהלה הציונית מטעם מפלגת העבודה אמר להעולם הזה, שהכשלת שרון מהווה אתגר של ממש לתנועה הציונית. להשקפה זאת הצטרפו עסקנים רבים, המבקשים מזה שנים רבות ערנה לגוף עיפי זה, שחשיבותו ירדה באורח ראסטי מאז הקמת המדינה.

כל זה מביך מאוד את צמרת חרות. הם ביקשו לפצות את

כדי לפייסו, ותימצא דרך להרגיע את מודעי כדי שלא יפרוש. כל זאת, מבלי לתת לשרון פיצוי של ממש ליד שולחן הממשלה. נשאר עדיין בעיה אחת: כיצד יכריח שמיר את רולצ'ין לקבל את שרון? בתחילת השבוע היו שסברו, כי שמיר יפקיע את עניין העלייה

יש מיכשולים רבים בדרך של שרון לראשות מחלקת העלייה, אך הוא דוחף בכל כוחו, ובינתיים יש לו

מינום 39 נקודות

שמיר בזעם רב

שרון בדרך הקלה, מבלי להעניק לו תפקיד חשוב כלשהו בממך שלת יצחק שמיר. גם ידיו סיעת הליכוד בכנסת, חיב רונ מילוא, מבקש לסלק את שרון מדרך, ובכך להבטיח את ניצחונו בהתמודדות עם שר התיקשורת, מרדכי ציפורי, עי תפקיד יו"ר מזכירות תנועת החרות.

ההתנגדות העזה לשרון הפכו לעניין יוקרתי גם עבור שמיר. כמו רון החרותניים, שמיר מרגיש כישראל נרדף ומקופח, אפילו כשהוא בשילטון התיעוב הגלוי, שבו מתייחסים רה היהודים במערב להנהגת חרות, מוצי את שמיר ואנשיו מכליהם.

מכאן הועם הרב שהופנה נג עמדתו האמיצה של רולצ'ין בנוש שרון. אנשי חרות מאיימים בפריש חדשה מההסתדרות הציונית, מנסי להפעיל לחץ על נציגי הוועד הפועל ואף מרברים על מישאל בקר הפרדאציות הציוניות בעולם כולו. צמרת חרות מעיינת ביוזמה לרחה

בינתיים את הבחירות, כדי ששרון ל ייכשל כבר במבחן הראשון בתנוע הציונית. חשוב לזכור, שגם אם יצליח שר להיבחר להנהלה, רשאי חברה-נאמני של הסוכנות למנוע ממנו את תי העלייה, כפי שכבר עשו לקוטלוביץ המערכה על תיקה-עלייה תהיה, א כך, ארוכה וממושכת, וחלק מן עשוי להתנהל על רקע קשי קואליציוניים, שיכבידו מאוד ע המועמדות.

שרון יאשר אומנם בכ תרות, אבל ספק אם בדי הרצויה לו, לצורך טיהו שמר.

המסוכנות וימנה את שרון כע העלייה, יפריד את המגבית ל ישראל מהמגבית המאוחדת, כשהי נות תקיים מגבית מיוחדת יש לישראל. באופן כזה יקוצצו נחלן של יושבראש הנהלת ההסתרו הציונית.